

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

1. Καὶ ὅταν ἦλθεν ἡ ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, ἦταν ὅλοι μαζωμένοι ὁμοψύχως εἰς ἓνα τόπον.
2. Καὶ παρευθὺς ἔγινε μία βοή ἀπὸ τὸν οὐρανόν, ὡσὰν νὰ ἤρχοντον φυσηματία δυνατή, καὶ ἐγέμισε τὸ σπίτι ἐκεῖ ὅπου ἐκάθουνταν·
3. καὶ τοὺς ἐφάνηκαν γλῶσσαι διαμοιρασμέναι ὡσὰν φωτῖα καὶ ἐκάθισεν ἅπανου εἰς κάθε ἓνα ἀπ' αὐτούς·
4. καὶ ἐγέμισαν ὅλοι Πνεῦμα Ἁγίον, καὶ ἄρχισαν νὰ λαλοῦν ξέναι γλῶσσαι, καθὼς τὸ Πνεῦμα τοὺς ἔδιδε νὰ λαλοῦν.
5. Καὶ ἐκατοικοῦσαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ ἄνδρες Ἰουδαῖοι εὐλαβεῖς, ἀπὸ κάθε λογιῆς ἔθνος ὅπου εἶναι ἀποκάτω εἰς τὸν οὐρανόν.
6. Καὶ ὡσὰν ἔγινεν ἡ φωνὴ ἐκείνη, ἐμαζώχθη τὸ πλῆθος καὶ ἐσυγχύσθη, ὅτι ἄκουε κάθα ἓνας ὅπου ἐσυντυχαῖναν τὴν γλῶσσαν του.
7. Καὶ ἐτρόμαζαν ὅλοι καὶ ἐθαύμαζαν καὶ ἔλεγον ἓνας τὸν ἄλλον: «Νά, δὲν εἶναι ὅλοι ἐτοῦτοι ὅπου συντυχαῖναν Γαλιλαῖοι;
8. Καὶ πῶς ἐμεῖς τοὺς ἀκούομεν πάσα ἓνας τὴν ἐδικὴν μας γλώτταν εἰς τὴν ὁποίαν ἐγεννηθήκαμεν;
9. Πάρθοι καὶ Μηδοὶ καὶ Ἑλαμίται, καὶ ἐκεῖνοι ὅπου κατοικοῦσι τὴν Μεσοποταμίαν, τὴν Ἰουδαίαν καὶ τὴν Καππαδοκίαν, τὸν Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν,
10. τὴν Φρυγίαν καὶ Παμφυλίαν, τὴν Αἴγυπτον καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης ὅπου εἶναι ἀγνάντια εἰς τὴν Κυρήνην· καὶ οἱ Ῥωμαῖοι οἱ ξένοι, Ἰουδαῖοι τε καὶ προσήλυτοι,
11. Κρητικοὶ καὶ Ἀράπηδες, ἐγρικοῦμεν ὅπου λέγον αὐτοί, μὲ τὰς γλῶσσαις τὰς ἐδικὰς μας, τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ».
12. Καὶ ὅλοι ἐθαύμαζαν περισσὰ καὶ ἀποροῦσαν, λέγοντες ἓνας τὸν ἄλλον: «Τί θέλει νὰ εἶναι ἐτοῦτο;»

13. Καὶ ἄλλοι, ἀναμπαίζοντες, ἔλεγον ὅτι εἶναι χορτάτοι ἀπὸ κρασί γλυκόν.

Εμμανουήλ Χ. Κάσδαγλης (επιμ.), *Ἡ Καινὴ Διαθήκη τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἀπλὴν διάλεκτον γενομένη μετάφρασις διὰ Μαξίμου τοῦ Καλλιουπολίτου*, ΜΙΕΤ, Αθήνα 1995.